ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ● صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیرمسئول: محمدحسن روزی طلب ● جانشین مدیر مسئول و سردبیر: علی جوادی
تلفن: ۱۴ ـ ۸۸۵۰۴۱۱۳ ● نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ● چاپ: ایرانیان
سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ ● ۸۸۵۰۱۳۰۰ ـ ۸۸۷۴۶۵۸۳ ● انتشارات: ۵ و ۸۸۵۴۸۸۹۲
امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ ـ ۸۸۵۲۱۹۵۴ ● نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ● شماره پیامک کنید: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳
ما را در شبکه‌های اجتماعی دنبال کنید: @iranvarzeshii

newspaper.inn.ir | inn.ir

2411200-07579-0003

دوشنبه ● ۴ اردیبهشت ۱۴۰۲ ● سال بیست و ششم ● شماره ۷۲۸۶

جدول کلمات ۲۱۲

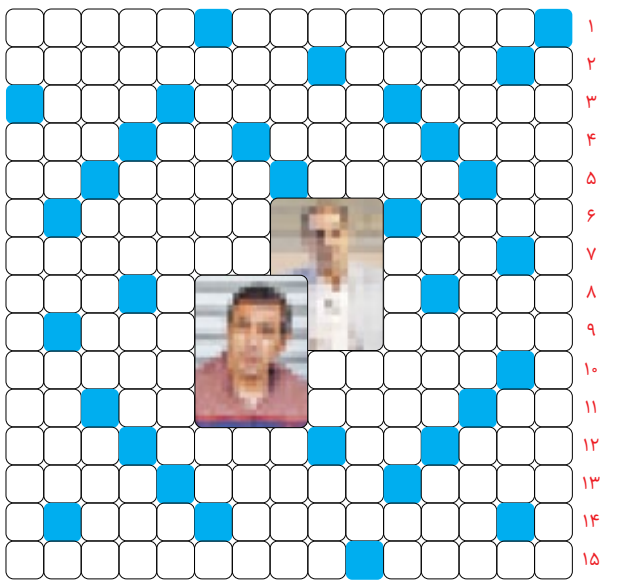

افقی:

۱- سرمربی سابق مانشافت - باشگاه سامره در فوتبال ایتالیا ۲- باشگاه و دریاچه‌ای در ایتالیا - هافبک چپ پا و سابق استقلال تهران ۳- پیشوند بسیاری از باشگاه‌ها در فوتبال آلمان - باشگاهی در فوتبال اسکاتلند - به بازی‌های دو کشور باهم اطلاق می‌شود ۴- جاده قطار - همسر حضرت ابراهیم - خیس - شکلک ۵- سوم شخص مفرد - واحدی در وزن - پیروان حضرت موسی - تیر پرتابی ۶- نام نوروزی کاپیتان فقید پرسپولیس - نام کومانچی ژیمناست افسانه‌ای ۷- مجلس بزرگان - مرد سال فوتبال آفریقا در سال ۲۰۰۰، ۸- لوله گوارشی - موی گردن اسب ۹- دروازه‌بان سابق استقلال با نام کوچک مسعود - جایز ۱۰- نام کرسپو مهاجم سابق تیم ملی فوتبال آرژانتین - بندری در اروپا ۱۱- پسوند شباهت - رام - از حروف فرنگی - خاک صنعتی ۱۲- زمین - فضای سایبری - از ماه‌های سال شمسی - جغد ۱۳- تیمی بود در فوتبال خراسان - شکستنی ورزش - لقب اختصاری تراپاتونی مربی سرشناس فوتبال ایتالیا ۱۴- ستاره سابق فوتبال فرانسه - شکاف ۱۵- منسوب به رب- چهره مورد نظر ما

عمودی:

۱- از مربیان سرشناس فوتبال کشورمان ۲- مارکی بر لوازم صوتی - علامت مفعولی - مبحثی در شیمی ۳- نماینده قانونی - توطئه - هافبک سابق و برزیلی تیم رئال‌مادرید ۴- زادگاه ابراهیم - اشاره به نزدیک - جنگ و پیکار - اسباب خانه ۵- کج و مایل - سمت روشنایی - مهاجم برزیلی که آقای گل لیگ برتر شد - ساز شاکی ۶- نام کرویف مرد قرن فوتبال هلند - مرد سال فوتبال اروپا در سال ۱۹۶۷ از فرانس واروش مجارستان ۷- رود مرزی - از سازها - برزن ۸- پول ترکیه - هافبک سابق تیم ملی فوتبال ژاپن ۹- واحدی در جریان برق - شهری صنعتی در آلمان - باشگاهی در فوتبال نروژ ۱۰- باشگاهی در فوتبال انگلیس - نام آذری ۱۱- مظهر سبکی - دروازه‌بان سابق تیم‌های پاس و پرسپولیس - همراه بیماری می‌آید ۱۲- جنگ - موجود خیالی - دریاچه‌ای در حمام - دیوار بلند ۱۳- بلندمرتبه و شریف - خواسته‌ها - آبگیر ۱۴- کاپیتان و مربی سابق تیم ملی کشتی آزاد کشورمان - حرف همراهی - باشگاهی در فوتبال فرانسه ۱۵- سودای ناله - چهره مورد نظر ما

جدول سودوکو ۲۱۲

	۲						۵	۶
		۸	۹	۷				
	۶			۴		۷		
۱		۷	۸	۹				
۲						۴		
۴		۹					۷	۳
			۴		۵			
			۷		۳		۹	
۸								۲

حل جدول ۲۱۱

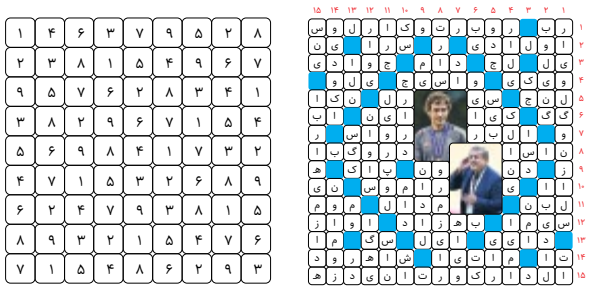

۱	۴	۶	۳	۷	۹	۵	۲	۸
۲	۳	۸	۱	۵	۴	۹	۶	۷
۹	۵	۷	۶	۲	۸	۳	۴	۱
۳	۸	۲	۹	۶	۷	۱	۵	۴
۵	۶	۹	۸	۴	۱	۷	۳	۲
۴	۷	۱	۵	۳	۲	۶	۸	۹
۶	۲	۴	۷	۹	۳	۸	۱	۵
۸	۹	۳	۲	۱	۵	۴	۷	۶
۷	۱	۵	۴	۸	۶	۲	۹	۳

گزارش روز

تغییر موازنه قدرت در لیگ قهرمانان

نبرد اشراف سنتی با قدرت‌های نوظهور

جاناتان لیو - گاردین
مترجم: فرزاد بیگی

دو ساعت و پنجاه و سه دقیقه زمان و البته یک پنالتی مناقشه برانگیز لازم بود تا «بایرن مونیخ» بالاخره نخستین گلش را در یک چهارم نهایی لیگ قهرمانان به ثمر برساند. آفرین پسرها. فاصله هفت متری بین دو تیرک دروازه را هدف قرار دهید. نگران نباشید. به شکل شگفت‌انگیزی فراخ به نظر می‌رسد.

دیر یا زود جزئیات شکست چهار بر یک اخیر در غبار زمان دفن خواهد شد. با این حال و با وجود این نتیجه فاجعه بار؛ امید به گل ۳/۴۹ بایرن تنها اندکی با امید به گل ۴/۳۲ منچستر سیتی فاصله داشت. بازی برگشت در حالی در «آلیانس آرنا» آغاز شد که پارچه نوشته‌ای بزرگ با عنوان «پادشاهان جام» جلب توجه می‌کرد: «اینجا ورزشگاه ما و [لیگ قهرمانان] قلمرو ما و میدان رقابت ما خواهد بود.» مدیون هستید اگر تصور کنید در این اعلان موضع مودبانه؛ به شکل طعنه آمیزی به دستان خالی «سیتیزن‌ها» در لیگ قهرمانان و به ناکامی‌های ادامه دار «پپ» و شیوخ خاورمیانه‌ای در تسخیر این جام اشاره شده است.

واقعیت و نتیجه نهایی اما تناسب چندانی با این کری‌ها و کنایه‌ها نداشت. این «بنر» بیشتر به شعارهای ناامیدانه باشگاهی بزرگ شباهت داشت که با چنگ انداختن به اسطوره‌ها و افتخارات گذشته در پی جبران شکست‌ها و عقب ماندگی‌های کنونی است. آنها با وجود تسلط غیرقابل تحمل مالی و انتخاب بهترین بازیکنان و مربیان آلمان، در یک دهه گذشته تنها یک بار به قله فوتبال اروپا رسیده‌اند؛ آنهم در «مینی تورنمنت» کرونا زده «۲۰۲۰».

علیرغم حضور حداکثری هواداران و بالا و پایین پریدن‌های بی‌وقفه «توخل» در کنار خط؛ «بایرن» تنها سایه‌ای کمرنگ از گذشته بود. برای گروهی از اهالی فوتبال که سال‌های اوج «غول مونیخی» را به‌خاطر دارند و سلاخی شدن سریالی «بارسا» را تماشا کرده‌اند؛ مشاهده ناتوانی آنها در گلزنی، فرصت سوزی‌های «کینگزلی کومان» و سردرگمی بی‌علاج «اریک ماکسیم چوپو موتینگ» که پنداری نمی‌دانست در چه رقابت مهمی حضور دارد؛ به طرز آزار دهنده‌ای غم‌انگیز به نظر می‌رسد. هیچ کدام از سانترها به مقصد نمی‌رسید و محوطه جریمه «سیتی» به گورستان حملات و مدفن آرزوهای «بایرن» تبدیل شده بود.

آنها در تابستان گذشته بهترین مهاجم جهان، «روبرت لواندوفسکی» را از دست دادند. با این حال جایگزین‌های مناسبی در بازار وجود داشت؛ هری کین، عثمان دمبله، رومل‌و لوکاکو و... اما هیچ کدام از آنها به معنای واقعی در سبد خرید مونیخی‌ها قرار نداشتند. باواریایی‌ها مدت‌هاست که از خرید «ابرستاره‌ها» دست کشیده‌اند. آنها در نهایت «سادیو مانه» را به خدمت گرفتند. زوج «مانه» - «چوکوموتینگ» ممکن است برای کسب یک قهرمانی دیگر در بوندس‌لیگا افاقه کند (البته نتایج نشان می‌دهد برای همین جام همیشه در دسترس هم کافی نیستند)؛ اما هرگز نخواهند توانست به خط آتشی قابل اعتماد برای فتح دوباره لیگ قهرمانان تبدیل شوند. آمار به اندازه کافی گویاست: ۳۱ شوت در مرحله یک‌چهارم نهایی و تنها یک گل از روی نقطه پنالتی. آیا هنوز در تشخیص معضل واقعی تردید دارید؟ احتمالاً درمان واقعی در آنسوی میدان حضور داشت؛ «ارلینگ هالند».

بچه غول مهارناپذیر نروژی که مثل «برلیان» در بوندس‌لیگا می‌درخشید و برای راهزنان مونیخی کاملاً آماده سرقت و در دسترس به نظر می‌رسید. «هالند» اما هرگز آن‌طور که شایسته است جدی گرفته نشد. همین است که حالا او برای رقیب دست به جیب‌تر و البته زیرک‌تر گل می‌زند و به کابوس «آلیانس»، «مونیخ» و البته «اوپامکانو»ی نگون بخت تبدیل شده است.

اگرچه اشتباهات مدافع فرانسوی در دو بازی رفت و برگشت قابل اغماض نیست؛ اما مشکل بیش از اینهاست. واقعیت این است که هر تیم دیگری هم به «سیتیزن‌ها» اجازه این تهاجمات گسترده و ضدحملات سریع را بدهد؛ با فاجعه روبه‌رو خواهد شد. برای تقابل با شاگردان بی‌رحم «پپ» باید منسجم و متحد بود. «بایرن» اما مجموعه‌ای از ستارگانی است که به اندازه کافی برای یکدیگر بازی نمی‌کنند. مردانی بدون اهداف مشترک. «اف.سی. هالیوود». والسلام.

شاید «توخل» بتواند بر این آشفتگی غلبه کرده و تیم را به یازدهمین بوندس‌لیگای پیاپی برساند؛ اما بازگرداندن مجدد «بایرن» به قله فوتبال اروپا نیازمند دگردیسی‌های به مراتب وسیعتری خواهد بود. آنها برخلاف روحیات غالباً متکبرانه و مغرورانه‌شان باید فروتنانه بپذیرند که زمانه عوض شده و «لیگ قهرمانان» دیگر لزوماً «حیاط خلوت»، «قلمرو» و «زمین بازی» اشراف سنتی فوتبال اروپا نیست. باشگاه‌هایی به‌روزتر مثل «سیتی» از راه رسیده‌اند؛ قدرتمند، ثروتمند و سازمان‌دهی شده. «پپ» و پسرانش در آستانه فتح سه‌گانه هستند. بسیار شاعرانه خواهد بود اگر این سه‌گانه شگفت انگیز با غلبه نهایی بر «آرسنال» و «منچستر یونایتد» در جزیره و با برتری بر «بایرن مونیخ»، «رئال مادرید» و «آث میلان» در اروپا به‌دست آید: تعظیم «اریستو کراسی» فوتبال اروپا به قدرت‌های نوظهور. کسی چه می‌داند. شاید در روزها و هفته‌های پیش رو شاهد رونمایی از نظم نوین فوتبال اروپا باشیم.

یادداشت روز

رسول مجیدی
روزنامه نگار

سه نکته از دربی ۱۰۰

۱- عیسی آل کثیر تک گل دربی صدم را زد. مردی که دو سال پیش در دربی نود و پنجم هم که دقیقاً در همین ماه اردیبهشت انجام می‌شد، تک گل سه امتیازی بازی را زده. توی سر توپ او، چرخشش و ضربه نهایی‌اش واقعاً باکیفیت بود. حتی اگر توپ به مدافع استقلال نمی‌خورد هم بنظر شلیک مهاجم خوزستانی پرسپولیس به تور دروازه می‌چسبید. اما نکته منفی چهره اصلی دربی شاید بعد از گل بود. آل کثیر با اینکه به‌عنوان یار تعویضی در نیمه دوم وارد زمین شده بود اما جوری در زمین راه می‌رفت و در فاز دفاعی شرکت نمی‌کرد که انگار نفس کم آورده. آل کثیر مسی‌وار و رونالدووار در زمین پرسه می‌زد. وقتی توپ را از دست می‌داد کمتر می‌شد که وارد فاز پرس شود. حتی راه رفتن‌های او هم هوشمندانه نبود. جوری نبود که جلوی پاس مدافعین استقلال را بگیرد و مسیرهایی را ببندد. این مدل بازی آن هم درچنین بازی مهمی اصلاً قابل قبول نیست.

۲- استقلال بعد از اینکه گل خورد رفته رفته سعی کرد به دروازه بیرانوند نزدیک‌تر شود. در ۱۵ دقیقه پایانی به معنای واقعی توپ و میدان دست استقلالی‌ها بود. نکته عجیب این بود که پرسپولیس هرگز برنامه‌ای برای این قسمت از بازی نداشت. هرگز توپ‌گیری مدافعان پرسپولیس باعث یک ضدحمله خطرناک از پرسپولیس نشد. انتظار این بود که پرسپولیسی‌ها از فضایی که مدافعان جلوکشیده استقلال به آنها داده‌اند استفاده کنند. انتظار این بود که با آمدن عمری، پرسپولیس از سرعت خوب او برای ضد حمله استفاده کند اما هافبک‌های پرسپولیس هرگز موفق به بازیسازی نشدند. جالب اینجاست که ضربات شروع مجدد بیرانوند حتی خوب نبود و اکثر توپ‌هایش یا به اوت می‌رفت یا به حسینی می‌رسید. مشخص نیست چرا پرسپولیس از این فرصت استفاده نکرد. آنها می‌توانستند برتری‌شان را دوبرابر کنند یا دست‌کم با گارد ضدحمله باعث شوند استقلالی‌ها با ۱۰ نفر به دروازه آنها یورش نبرند.

۳- صحبت از اعتراض‌های پرتعداد بازیکنان و کادرفنی تیم‌های فوتبال در ایران تکراری بنظر می‌رسد اما برخی از صحنه‌ها واقعاً دیگر هیچ منطقی پشتش نداشت. بازیکن به طرز تابلویی دستش را بالاتر از سرش برده، جلوی چشمان داور توپ به دستش می‌خورد و بعد اعتراض دارد که چرا داور در سوت خودش دمیده! انگار بازیکنان شرطی شدند که به هرسوت داور اعتراض کنند.

نگاه روز

غول میلانی از خواب برخاسته

رستگاری بعد از ۱۶ سال

سینا فراهانی
روزنامه نگار

مرحله بعد از جنون افول است.

شاید اگر بعد از آن برد دو بر یک میلان در فینال آتن در سال ۲۰۰۷ با بدبین‌ترین هوادار میلان هم صحبت می‌کردیم تصورش را نمی‌کرد که بعد از هفتمین قهرمانی در اروپا و رسیدن به دوقدمی رئال مادرید، این تیم برای دیدن روی نیمه‌نهایی چمپیونزلیگ شانزده سال انتظار بکشد.

روسونری آن شاهزاده سوار بر تخت فوتبال اروپا بود که اگر آن فینال دیوانه‌وار استانبول و آن بازگشت رؤیایی لیورپول و درخشش دودک لهستانی نبود نفس‌هایش پشت سر رئال مادرید احساس می‌شد.

تیمی که با کارلتو، سرمربی متخصص فوتبال اروپا در حال تبدیل شدن به قطب اول فوتبال اروپا بود ناخودآگاه خود را در ورطه‌ای مهلک دید که حتی سال‌های زیادی دیدن خود لیگ قهرمانان برایش تبدیل به رؤیا شده بود. کالچوپولی یا همان فساد مالی ایتالیا گرچه در همان سال قهرمانی میلان (سال ۲۰۰۶) رونمایی شد اما بیشترین تأثیر مخربش را روی روسونری و عملکردش چه در سری آ و چه در فوتبال اروپا گذاشت چرا که اینترمیلان تیم رقیب و همشهری در همین مدت شانزده سال با مورینیو یک بار فاتح چمپیونزلیگ شد و یوونتوس متهم ردیف اول کالچوپولی به دو فینال لیگ قهرمانان رسید و بارها سری آ را به دست آورد.

پرافتخارترین تیم فوتبال ایتالیا در عرصه اروپایی، سال‌های سختی را در مرداب بی‌کفایتی مدیریتی و فقدان ستاره‌های تأثیرگذاری چون مالدینی و نستا سپری کرد و دستش نه تنها از جام‌های اروپایی بلکه از اسکودتو هم کوتاه ماند.

وقتی دو فصل پیش شوالیه روزهای تاریک بخش قرمز شهر میلان یعنی استفانو پیولی هدایت این تیم را بر عهده گرفت کمتر کسی روزهای خوبی را برای روسونری تصور می‌کرد.

در روزهایی که دیگر خبری از آن قدرت ماورایی یوونتوس بانوی پیر فوتبال ایتالیا نبود این نراتزوری (اینترمیلان) بود که ظاهراً داشت تاجگذاری روزهای جدیدی را آغاز می‌کرد.

قهرمانی اینتر و بازی‌های درخشان تیم کونته و ادامه آن با سیمونه اینزاگی همه را بر این داشت که روزهای سلطنت آنها فرا رسیده اما پیولی کار دیگری برای میلان کرد که قابل توجه بود.

چیزی که پیولی به میلان تزریق کرد شاید نه تاکتیک عجیب و غریب بلکه شور و احساسی بود که جایی در سن سیرو مخفی شده بود.

قهرمانی ماورایی و دراماتیک میلانی‌ها با شکست اینتر با اشتباه مرگبار رادو دروازه‌بان سابق اینتر در بازی با بولونیا فصل جدیدی از روزگار قرمزهای شهر میلان را آغاز کرد و آنها را فاتح اسکودتو کرد.

حالا میلان در سومین سال از بهار تازه خود با پیولی از سد ناپولی و تاتنهام گذشت و خود را به جمع چهار تیمی رساند که کمتر هوادار فوتبالی جایی را برای میلان بین آنها متصور می‌شد.

فتح لندن و ناپل با دستان چسبناک مایک ماینان و حرکات خارق‌العاده براهیم دیاز در میانه میدان و ضربات و پرفورمنس رشک‌برانگیز رافائل لیائو همان چیزی است که قند در دل هر هوادار فوتبال آب می‌کند.

حالا باید نشست و منتظر ماند و دید که آیا پیولی آن پیرمرد محبوب میلانی‌ها قادر خواهد بود سن سیروی میلانی‌ها یا همان جوزپه مه‌آتزای اینتری‌ها را تبدیل به بهشت روسونری و جهنم نراتزوری کند و میلانی‌ها را به روزهای خوب خودش با آن شور و شوق وصف‌ناشدنی برگرداند.

عکس روز

کشتی چوخه بیشتر از دربی تماشاگر داشت

عصر دیروز و همزمان با دربی سنتی پایتخت، یک اتفاق بی نظیر ورزشی دیگر هم رقم خورد. کشتی با چوخه در شهر اسفراین با حضور پرشور و چشمگیر علاقمندان به این رشته برگزار شد و تعداد زیادی از هواداران این کشتی از سراسر کشور، خود را به گود زینل خان رساندند تا تماشاگر این ورزش سنتی - محلی باشند.